

Două distanțe de o frunză

Camelia Oprea

Când nu vrei să vorbești cu nimeni
Când ți se urcă sufletul pe aripi moi
Până la ceruri
Ori găsești în oameni Luna în eclipsă
Scrie-mi pe un petec de stea.

Spune-mi cum s-a răcit pământul din urma lor
Cum se-nfierbântă frunzele moarte
În vântul răsucit al toamnei
De parcă ar fi aripi de stele.

Când nu ai nimic de spus și vrei să taci,
Rotește-ți inima către mine
Să zac la umbra ei.
Tu să calci dumnezeiește Pentru un sărut
Urcându-ți buzele pe ochii mei.

Scrie-mi când
Două distanțe de o frunză
Ne despart privirile.
Altfel tot largul lumii mi se pare a fi cenușă
Fără tine.